

Као правник Бајаловић се одликовао великом прецизношћу, особином толико важном за правника. Његова прецизност долазила је до израза у читавом његовом раду, он је по њој био изашао на глас већ као судија, она се огледа у његовим уџбеницима, он је њу показивао у свом раду на изради нашег новог законодавства. Свуда је тражио да се ствари формулишу јасно и тачно. Поред тога као напредан дух знао је увек осетити шта је прогресивно а шта треба одбацити.

Као наставник био је строг, али правичан и стога вољен од студената. Одликовао се великом речитошћу и његова предавања била су увек добро посећена. Бајаловић је много волео школу и своје студенте. И у последњим данима свога живота стално је говорио о настави, о студентима, о својим плановима за рад у будућности. Поред тога он је живо учествовао у свим важнијим акцијама на свом Факултету и Београдском универзитету.

Бајаловић је био у годинама када је са практичним искуством и великим теориским знањем могао дати велике резултате. Смрт га је баш у том времену однела и оставила незавршене његове радове.

Љубомир Бајаловић био је омиљен у друштву по својој срдчаности, искрености и ведрини. Искрено ожаљен, он ће остати у живој успомени не само својих колега и генерација које је васпитавао него и свих оних који су га познавали.

Др. Владимир Капор

Др. ЈОВАН САВИЋ
(1893—1956)

Дугогодишњи професор Београдског универзитета др. Јован Савић преминуо је 9 децембра 1956 године.

У личности професора Јована Савића колегијум Правног факултета Београдског универзитета изгубио је једног драгог сарадника, а студенти искусног наставника који се преко три деценије посветио томе узвишеном позиву. Заиста, когод је боље познавао проф. Савића могао је запазити да је он савесно одговорио вокацији наставника. Одрастао и образован у културној средини, још од почетка своје каријере он улаже много напора да пренесе на своје слушаоце свестрана познавања, која су била предмет његових изучавања.

Јован Савић се родио 1893 у чиновничкој породици Милутина Савића. По завршеној матури у Београду одлази у Минхен и уписује се на факултет државних наука. Пред саму објаву Првог светског рата напушта Немачку и извесно време студира политичке и административне науке на Правном факултету у Нешателу. Затим прелази на Париски правни факултет где је после дипломирања 1920 завршио и докторат права. Почетком 1924 са успе-

хом је одбранио докторску тезу: *Упоредна студија о накнади ратних штета у Француској и Краљевини С. Х. С.*

По повратку у отаџбину Савић је провео кратко време у административној служби. Али убрзо је напушта пошто је 1924 био изабран за доцента на Правном факултету у Суботици. Јован Савић је отпочео — а и завршио — своју наставничку каријеру као професор статистике. Први његови радови су из те области, као на пример „О техници статистике“, „О систему пољопривредне статистике“ и „О анкети“. Међутим он је и даље продужио да ради на наукама које је раније специјализирао као што се може констатовати по појединим његовим публикацијама из тог периода. Треба истаћи као нарочиту заслугу проф. Савића што је годинама и као доцент и као професор, често без ичије помоћи обављао наставу из свих предмета економско-финансиске групе наука на Правном факултету у Суботици. Све до избијања Другог светског рата, поред преданог наставничког рада, Савић је објавио више радова углавном из области науке о финансијама и финансиског права. У свим тим радовима јасно се испољава са колико је скрупула проф. Савић приступао решавању проблема које је узео да проучава. Његова скрупулозност, која је каткада ишла до претераности, била је својстена његовој природи и није се увек срећно одражавала у његовим покушајима да систематски изложи своја схватања.

Истраживачка делатност проф. Савића била је прекинута Другим светским ратом. Принуђен да напусти Суботицу, Савић долази у Београд и убрзо са великим бројем професора универзитета бива пензионисан. После ослобођења био је преузет за професора на Правни факултет Београдског универзитета, где му је била поверена настава статистике; дужност коју је скоро до последњег дана живота обављао. Додајмо да је као одличан познавалац тога предмета октобра 1945 био постављен за хонорарног директора Статистичког уреда НР Србије. У првим годинама по свршетку рата он је одржао низ предавања на течајевима за статистичке службенике. Том приликом објавио је и дактилографисани приручник из статистике. Велика је штета што је проф. Савић био ометен, услед слабог здравља, да објави уџбеник за своје слушаоце на Правном факултету, на коме је годинама радио. Уверени смо да би то био један драгоцен прилог нашој стручној литератури, јер је проф. Савић са истинском љубављу предавао свој предмет.

Упркос тешких околности под којима је дуже времена живео, он је са доста чврстине подносио разне тегобе које су га притискивале. И у најтежим тренуцима хумор га није напуштао. У односима са својим сарадницима старао се увек да остане доследан својој урођеној особини пажљива човека. С правом се може рећи да је уживао симпатије и колега и студената.

Др. Милан Ј. Жујовић